

WPT. 31.01

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4
WYDZIAŁ II
tel. (0-22) 553-70-70, 553-70-71, 553-78-86

Dnia **25 stycznia 2012 r.**
Sygn. akt II **SAB/Wa 295/11**

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

Pan
Krzysztof Izdebski
Pełnomocnik
Stowarzyszenia Liderów Lokalnych
Grup Obywatelskich

ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 17 stycznia 2012 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie doręcza Panu – jako Pełnomocnikowi Strony Skarżącej – odpis nieprawomocnego wyroku z dnia 1 grudnia 2011 r. wraz z uzasadnieniem.

Elwira Sipak
specjalista

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu. Skarga kasacyjna złożona po upływie tego terminu zostanie odrzucona (art. 178 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi; Dz.U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.).
2. Skarga kasacyjna powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego: adwokatem lub radcą prawnym. Skarga kasacyjna sporządzona przez podmiot nieuprawniony będzie odrzucona bez merytorycznego rozpoznania.
3. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy obejmującego zwolnienie od kosztów oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępnienia urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (DZ.U. Nr 227, poz. 2245). Złożenie tego wniosku nie przerywa biegu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej.

4. Urzędowe formularze, o których mowa w ust. 3 są udostępniane we wszystkich wojewódzkich sądach administracyjnych oraz w Naczelnego Sądu Administracyjnego, w urzędach gmin a także w internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl/>

ODPIS

Sygn. akt II SAB/Wa 295/11

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2011 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Andrzej Kołodziej (spr.)

Sędziowie WSA

Sławomir Antoniuk

Andrzej Góraj

Protokolant asystent sędziego Łukasz Mazur

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 grudnia 2011 r.

sprawy ze skargi Stowarzyszenia Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich z siedzibą
w Warszawie

na beczynność Prezesa Rady Ministrów

w przedmiocie dostępu do informacji publicznej

- 1) zobowiązuje Prezesa Rady Ministrów do rozpatrzenia wniosku Stowarzyszenia Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich z siedzibą w Warszawie z dnia 8 lipca 2011 r. w zakresie pkt 2 odnośnie zgody Prezesa Rady Ministrów na skrócenie okresu pomiędzy przesłaniem członkom Rady Ministrów dokumentów, a posiedzeniem Rady Ministrów oraz w zakresie pkt 6,7,8,9 i 10, w terminie 14 dni od daty otrzymania prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy,**
- 2) stwierdza, że beczynność nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa,**
- 3) zasądza od Prezesa Rady Ministrów na rzecz Stowarzyszenia Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich z siedzibą w Warszawie kwotę 100 zł (sto) tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Elwira Sipak

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 8 lipca 2011 r. Stowarzyszenie Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich z siedzibą w Warszawie, zwróciło się do Prezesa Rady Ministrów, na podstawie art. 61 Konstytucji RP, o udostępnienie informacji publicznej w zakresie:

1. Kopii rejestru projektów dokumentów rządowych wniesionych do rozpatrzenia przez Radę Ministrów w okresie 1 maja 2011 r. – 8 lipca 2011 r.
2. Odpowiedzi, czy dokumenty wniesione w ramach prac nad nowelizacją ustawy o dostępie do informacji publicznej przekazane były członkom Rady Ministrów oraz stałym uczestnikom posiedzeń Rady Ministrów nie później niż 7 dni przed datą posiedzenia. Jeżeli nie, to wniosło o przesłanie zgody Prezesa Rady Ministrów na skrócenie tego terminu wraz z potwierdzeniem nadania/przesłania/zarejestrowania takiej zgody.
3. Protokołu Komisji Prawniczej, podczas której ustalano brzmienie projektu nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej – jeżeli został sporządzony to również zapis audio, video, stenogram.

Ponadto wniosło o udostępnienie zaproszeń na tą komisję, podanie składu osobowego, wszystkich dokumentów związanych z jej pracą nad nowelizacją ustawy o dostępie do informacji publicznej.

4. Udostępnienia uzgodnień wskazanych w § 34a. 2 Regulaminu pracy Rady Ministrów, na podstawie których Ministrowie zgłaszali poprawki do prowadzonej nowelizacji, po dniu 17 maja 2011 r., w związku z brakiem zmian założeń do projektu ustawy przyjętych przez Radę Ministrów 17 maja 2011 r.
5. Udostępnienia protokołów i zapisów audio z posiedzeń Rady Ministrów z dnia 17 maja 2011 r. i dnia 4 lipca 2011 r. w zakresie dyskusji o nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej.
6. Wydruków ze skrzynki pocztowej Witolda Przeciechowskiego, Asystenta Politycznego Ministra - członka Rady Ministrów, zarówno poczty wychodzącej, jak i przychodzącej w okresie 1 maja 2011 r. – 8 lipca 2011 r.

7. Wydruków ze skrzynki pocztowej Szefa Zespołu Doradców Strategicznych Prezesa Rady Ministrów Michała Boniego, zarówno poczty wychodzącej, jak i przychodzącej w okresie 1 maja 2011 r. – 8 lipca 2011 r.
8. Wydruków ze skrzynki pocztowej członka Zespołu Doradców Strategicznych Prezesa Rady Ministrów Igora Ostrowskiego, zarówno poczty wychodzącej, jak i przychodzącej w okresie 1 maja 2011 r. – 8 lipca 2011 r.
9. Odpowiedzi, jakie przygotowane zostały projekty aktów wykonawczych do projektu nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej, jakie były przedmiotem obrad Rady Ministrów, czy podczas posiedzeń dyskutowana była kwestia projektów aktów wykonawczych.
10. Odpowiedzi, jaki podmiot i kiedy zgłosił poprawkę wskazaną w art. 5a ust. 2 tekstu projektu ustawy udostępnionego pod tym linkiem (wraz z udostępnieniem dokumentów z tym związanych, również wydruków poczty elektronicznych):
http://bip.mswia.gov.pl/portals/bip/218/19805/Projekt_ustawy_o_zmianie_ustawy_o_dostepie_do_informacji_publicznej_oraz_niektor.html

Na zasadzie art. 14 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej Stowarzyszenie wniosło, by udostępnione informacje przesłać w wersji elektronicznej na adres dip@lgo.pl.

W odpowiedzi na powyższy wniosek Centrum Informacyjne Rządu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, przesłało drogą elektroniczną informacje i wykaz dokumentów, przygotowane przez Departament Rady Ministrów KPRM.

Poinformowało ponadto, że w sprawie pozostałych dokumentów należy zwrócić się do MSWiA, które było wnioskodawcą nowelizacji ustawy. Odnośnie pkt 3 wniosku wskazało, że zaproszenie na Komisję Prawniczą oraz protokoły z posiedzeń 24 i 27 czerwca br., wraz z projektem ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw, z naniesionymi odręcznie poprawkami, są zamieszczane na stronie BIP RCL, w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”. Natomiast z przebiegu posiedzeń nie sporządzono zapisu audio, wideo ani stenogramu.

Udzielający odpowiedzi wyjaśnił również, że zgodnie z opinią Departamentu Prawnego KPRM, informacje określone w pkt 6-8 wniosku, nie stanowią informacji publicznej i w związku z tym nie podlegają udostępnieniu w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W skardze na bezczynność Prezesa Rady Ministrów Stowarzyszenie Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich zarzuciło naruszenie art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, poprzez nieudostępnienie żądanej informacji zgodnie z wnioskiem oraz art. 4 ust. 3 tej ustawy poprzez nieudostępnienie informacji publicznej będącej w posiadaniu podmiotu zobowiązanego.

W związku z tym wniosło o zobowiązanie organu do dokonania czynności w zakresie udostępnienia informacji publicznych zgodnie z wnioskiem z dnia 8 lipca 2011 r. oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu Stowarzyszenie skonkretyzowało wnioski zawarte w skardze i wskazało, że nie została mu udostępniona informacja publiczna żądana:

- w pkt 2 – odnośnie zgody Prezesa Rady Ministrów na skrócenie okresu pomiędzy przesłaniem członków Rady Ministrów dokumentów, a posiedzeniem Rady Ministrów (czy to o charakterze stałym, czy jednostkowym),
- w pkt 5 – nie odniesiono się do tego żądania w odpowiedzi na wniosek,
- w pkt 6, 7, 8 – stwierdzono, że żądane informacje nie stanowią informacji publicznej i w związku z tym nie podlegają udostępnieniu w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej,
- w pkt 9, 10 – z udzielonej odpowiedzi nie wynika, czy Prezes Rady Ministrów, jest w posiadaniu tych informacji.

W uzasadnieniu Stowarzyszenie wskazało, że część żądania w pkt 2 oraz całość żądania z pkt 5 dotyczyły udostępnienia określonych dokumentów. Dostęp do dokumentów gwarantuje zaś zarówno przepis art. 61 ust. 2 Konstytucji, jak i przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej. Strona skarżąca podniosła, iż żądania określone w pkt 6, 7 i 8 dotyczyły udostępnienia informacji związanych z działaniami organu władzy publicznej. Skrzynki poczty elektronicznej w tym wypadku zostały przypisane do osób, które w ramach swoich obowiązków i czynności związanych z wykonywaniem określonych, przypisanych prawem Prezesowi Rady Ministrów. Zatem informacje dotyczące wykonywania przez te osoby obowiązków związanych z procesem legislacyjnym, jak najbardziej mieszczą się w zakresie konstytucyjnego prawa do uzyskiwania informacji publicznej określonej w art. 61 Konstytucji.

Stowarzyszenie podkreśliło, że aktualnie komunikacja i ustalanie stanowisk organów władzy publicznej odbywa się drogą elektroniczną, co powoduje, że jedyne dokumenty będące odzwierciedleniem tych ustaleń, to dokumenty poczty elektronicznej.

Ponadto w okresie, jaki został podany we wniosku, minister Michał Boni, jego asystent polityczny Witold Przeciechowski oraz członek Zespołu Doradców Strategicznych Prezesa RM Igor Ostrowski, uczestniczyli w spotkaniach dotyczących nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Ostatni dwaj wymienieni urzędnicy w tym okresie przesyłali propozycje rozwiązań w ustawie o dostępie do informacji publicznej na prywatną listę dyskusyjną dialog@isoc.org.pl i były one następnie włączone do projektu ustawy.

Stowarzyszenie powołało się w tym zakresie na stanowisko orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, sądów administracyjnych oraz doktryny.

Zgodnie z nim każda informacja związana z działaniem podmiotów wymienionych w art. 61 ust. 1 Konstytucji RP jest informacją publiczną i podlega udostępnieniu. Natomiast przesłanka wykluczająca prawo do uzyskiwania informacji publicznej wynika tylko i wyłącznie z art. 61 ust. 3 Konstytucji RP. Ponadto, zgodnie z wyrokiem WSA w Gliwicach z dnia 2 października 2009 r., sygn. akt IV SAB/GL 57/09, korespondencja poczty elektronicznej jest informacją publiczną.

Strona skarżąca wskazała też, że odesłanie jej do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji nie jest skuteczne na gruncie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej w sytuacji, gdy z przesłanych dokumentów wynika, iż minister Michał Boni odnosił się na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 5 lipca 2011 r. do propozycji będących przedmiotem żądania określonego w pkt 10 wniosku, a nadto zagadnienie to było omawiane na Komisji Prawniczej, na które ww. minister został zaproszony.

W odpowiedzi na skargę pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów wniósł o jej oddalenie oraz odniósł się szczegółowo do zarzutów i wniosków skargi. W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 61 ust. 4 Konstytucji RP, tryb udzielania informacji, o których mowa w jego ust. 1 i ust. 2, określają ustawy, a w odniesieniu do Sejmu i Senatu ich regulaminy. Podstawowym aktem wypełniającym odesłanie z art. 61 ust. 4 Konstytucji, jest ustawa o dostępie do informacji publicznej, regulująca zasady i tryb udostępniania tego rodzaju informacji. Ustawa ta zawiera zarazem definicję legalną „informacji publicznej”, przez którą należy rozumieć „każdą informację o sprawach publicznych” (art. 1 ust. 1 u.d.ip.), natomiast przepis art. 6 ust. 1 u.d.ip. zawiera przykładowe wyliczenie rodzajów informacji publicznej podlegających udostępnieniu, m.in. informację o danych publicznych, w tym treść i postać dokumentów urzędowych. Użyte w Konstytucji oraz w ustawie o dostępie do informacji publicznej określenia,

odpowiednio, „informacji o działalności organów władzy publicznej” oraz „informacji publicznej”, jako pojęcia nieostre wymagają doprecyzowania. Trybunał Konstytucyjny uznaje, że ustawy zwykłe mogą dookreślać treść pojęć zawartych w ustawie zasadniczej.

W ocenie pełnomocnika organu nie można zgodzić się z poglądem Stowarzyszenia, że każda informacja związana z działaniem podmiotów wymienianych w art. 61 ust. 1, jest informacją publiczną.

Poczta elektroniczna służy do przesyłania wiadomości tekstowych, za jej pośrednictwem prowadzona jest wewnętrzna korespondencja w urzędzie, jak również z podmiotami zewnętrznymi. Składa się z poszczególnych dokumentów o rozmaitej wadze, znaczeniu i kategorii (np. od podmiotów prywatnych i służbowych). Nie jest jednak środkiem otrzymywania i przetwarzania dokumentów urzędowych oraz wymiany oficjalnej korespondencji, w tym dotyczącej procesu legislacyjnego. Służy komunikacji pomiędzy określonymi osobami, a nie prezentacji oficjalnych stanowisk organów administracji.

Pełnomocnik zwrócił też uwagę, że wniosek skarżącego nie ograniczał się do korespondencji elektronicznej dotyczącej procesu legislacyjnego. Na poparcie swojego stanowiska powołał się na orzecznictwo.

Odnosząc się do żądań zawartych w pkt 9 i 10 wniosku pełnomocnik organu stwierdził, że zgodnie z ustawą o dostępie do informacji publicznej, autor aktu prawnego ma obowiązek zamieścić dokumenty związane z procesem legislacyjnym w Biuletynie Informacji Publicznej. Natomiast, w myśl art. 10 ust. 1 ustawy, w takim wypadku organ nie ma obowiązku udostępnienia jej na wniosek. Ponadto Stowarzyszenie zostało poinformowane, że dokumentacją powstałą w trakcie procesu legislacyjnego dysponuje MSWiA.

W odniesieniu do żądania określonego w pkt 5 wniosku pełnomocnik wskazał, że protokoły zostały udostępnione, zaś w sprawie zapisów audio została wszczęta procedura odmowy ich udostępnienia.

Ponadto, w jego ocenie, zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 24 ust. 1 Regulaminu Rady Ministrów, Sekretarz Rady Ministrów jest upoważniony do wprowadzenia zmian w porządku obrad Rady Ministrów, co należy uznać za umocowanie do wyrażenia zgody na skrócenie terminu do przekazania dokumentów uczestnikom posiedzeń Rady Ministrów. W piśmie procesowym z dnia 24 października 2011 r. strona skarżąca obszernie odniosła się do odpowiedzi na skargę.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości m.in. przez kontrolę działalności administracji publicznej, a kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

Skarga oceniana w świetle powyższych kryteriów zasługuje na uwzględnienie.

W ustawie z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) stworzone zostały podstawy prawa do informacji o działalności podmiotów publicznych. Zgodnie z brzmieniem jej art. 61 obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób i jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa (ust. 1). Prawo do uzyskiwania informacji obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu (ust. 2). Ograniczenie prawa, o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa (ust. 3). Tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 1 i ust. 2, określają ustawy, a w odniesieniu do Sejmu i Senatu ich regulaminy (ust. 4).

Konstytucja RP, jak wskazuje powołany przepis, szeroko określa przedmiot prawa do informacji, a na jej gruncie (art. 8 ust. 2), przepisy o prawie do informacji w niej zawarte, mogą być stosowane bezpośrednio. Konstytucyjne prawo do informacji nie wymaga zatem rozwinięcia w ustawach zwykłych, natomiast rozwinięcia wymaga tryb dostępu do informacji.

Temu celowi służy właśnie ustawa z dnia 6 września 2011 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), zwana dalej „u.d.ip.”.

Zgodnie z jej przepisem art. 1 ust. 1 każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie. Powyższa definicja jest bez

wątpienia bardzo szeroka, co stwarza problemy interpretacyjne przy kwalifikowaniu określonej informacji jako informacji publicznej. Ustawa o dostępie do informacji publicznej nie zawiera też zamkniętego katalogu informacji publicznych, a jedynie przykładowe ich wyliczenie w art. 6.

Stąd też w orzecznictwie i piśmiennictwie przyjmuje się, że informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona przez szeroko rozumiane władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne, a także inne podmioty, które tę władzę realizują bądź gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa, w zakresie ich kompetencji. Informacją publiczną stanowi więc przede wszystkim treść dokumentów urzędowych czy wystąpień i ocen dokonywanych przez organy władzy publicznej, niezależnie do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawie dotyczą.

Przy takiej wykładni, żądane przez Stowarzyszenie Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich z siedzibą w Warszawie we wniosku z dnia 8 lipca 2011 r. informacje są informacjami publicznymi w ujęciu przedmiotowym. Spełniony jest też zakres podmiotowy ustawy, albowiem bezspornie Prezes Rady Ministrów, do którego został skierowany wniosek o udostępnienie informacji publicznej, jest podmiotem, o którym mowa w art. 4 ust. 3 u.d.ip.

Odnosnie żądań zawartych w pkt 2, 5, 9 i 10 wniosku Stowarzyszenia sam organ nie kwestionował faktu, że dotyczą one informacji publicznych. Natomiast w odniesieniu do żądań z pkt 6, 7 i 8 wniosku, Prezes Rady Ministrów wyraził poglądy, iż wydruki poczty elektronicznej wskazanych osób pełniących funkcje publiczne, nie stanowią informacji publicznej.

Z tym stanowiskiem nie sposób się zgodzić.

Należy w pierwszej kolejności wskazać, że chodzi o wydruki z poczty elektronicznej „służbowej”, a nie prywatnej, za pomocą której na dzisiejszym etapie rozwoju technologicznego i popieranej przez władze cyfryzacji administracji dokonywana jest wymiana opinii, stanowisk i ocen pomiędzy osobami pełniącymi funkcje publiczne. Nie ulega też wątpliwości, iż za jej pośrednictwem przekazywane były projekty, oceny i stanowiska odnoszące się do konkretnych zapisów ustaw o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw. Nie jest to wyłącznie, jak twierdzi organ, wymiana informacji o charakterze roboczym przygotowawczym i przeznaczonych do użytku wewnętrznego.

Informacje tam zawarte stanowić mogą, o czym Sąd nie przesądza, element procesu legislacyjnego, którego przedmiotem była zmiana ustawy o dostępie do informacji publicznej. Powoływanie się przez organ w tym zakresie na orzecznictwo sądowe nie jest uzasadnione, gdyż wskazane orzeczenia dotyczą innych stanów faktycznych.

Ponadto należy zauważyć, że pełnomocnik organu w odpowiedzi na skargę sam nie wyklucza, że „w danych okolicznościach sprawy wiadomość pochodząca z poczty elektronicznej, dotycząca spraw publicznych (np. złożona do akt sprawy lub określonej dokumentacji), może się stać informacją udostępnianą w trybie ustawy.

Sąd w niniejszej sprawie podziela pogląd Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 2 października 2009 r., sygn. akt IV SAB/GL 57/09, Lex nr 573037, zgodnie z którym zawartość poczty elektronicznej w postaci wszystkich listów odebranych i wysłanych, stanowi informację publiczną.

Nie bez znaczenia w rozpatrywanej sprawie jest też okoliczność, iż żądane informacje dotyczą procesu legislacyjnego, który w demokratycznym państwie prawnym powinna cechować przede wszystkim transparentność, jako że uchwalony akt prawny dotyczy wszystkich obywateli.

Nie jest również trafna argumentacja organu odnośnie żądań określonych w pkt 9 i 10 wniosku Stowarzyszenia. Rację ma organ jedynie, co do tego, iż zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 u.d.i.p., na wiosek jest udostępniana informacja, która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej. Nie jest natomiast zasadne stanowisko, że wystarczy w takiej sytuacji odesłać wnioskodawcę do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, które według organu dysponuje dokumentacją powstałą w trakcie procesu legislacyjnego, ponieważ było wnioskodawcą nowelizacji ustawy. Przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej takiej możliwości nie przewidują, zaś w przypadku, kiedy organ, do którego został skierowany wniosek, informacją publiczną nie dysponuje, winien o tym fakcie w sposób wyraźny poinformować.

Wbrew twierdzeniu organu, nie udzielił on także informacji publicznej żądanej w pkt 2, w zakresie zgody Prezesa Rady Ministrów na skrócenie terminu, o którym mowa w § 24 ust. 1 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221). Zgodnie z powołanym przepisem Sekretarz Rady Ministrów przekazuje członkom Rady Ministrów oraz stałym uczestnikom posiedzeń Rady Ministrów wniesione projekty dokumentów

rządowych, nie później niż 7 dni przed datą posiedzenia, na którym mają one zostać rozpatrzone. W uzasadnionych przypadkach, gdy waga lub pilność sprawy wymagają jej niezwłocznego rozstrzygnięcia przez Radę Ministrów albo jest to uzasadnione terminami prac Rady Unii Europejskiej lub Komitetu Stałych Przedstawicieli, termin ten, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, może zostać skrócony. Przepis ten wyraźnie określa, że skrócenie siedmiodniowego terminu pomiędzy dniem przekazania projektów dokumentów urzędowych, a dniem posiedzenia Rady Ministrów, może zostać dokonane wyłącznie za zgodą Prezesa Rady Ministrów. W żadnym zaś razie nie zawiera on umocowania dla Sekretarza RM w tym zakresie.

Należy zatem przyjąć, że Prezes Rady Ministrów pozostaje w beczynności polegającej na nieudzielaniu informacji publicznej w formie czynności materialno-technicznej odnośnie żądań zawartych w pkt 2 (w zakresie zgody Prezesa RM), 6, 7, 8, 9 i 10 wniosku Stowarzyszenia z dnia 8 lipca 2011 r.

Z beczynnością organu administracji publicznej mamy bowiem do czynienia wówczas, gdy w prawie ustalonym terminie organ ten nie podjął żadnych czynności w sprawie lub wprawdzie prowadził postępowanie w sprawie, ale mimo istnienia ustawowego obowiązku, nie zakończył go wydaniem stosownego aktu lub nie podjął przewidzianej prawem czynności. Dla dopuszczalności skargi na beczynność nie ma przy tym znaczenia okoliczność, z jakich powodów określony akt nie został podjęty lub czynność nie została dokonana, a w szczególności czy beczynność organu spowodowana została zawinioną lub niezawinioną opieszałością organu w ich podjęciu lub dokonaniu, czy też wiąże się z przeświadczeniem organu, że stosowny akt w ogóle nie powinien zostać podjęty, a czynność dokonana.

Jedynie w odniesieniu do żądania zawartego w pkt 5 wniosku, zakresie udostępnienia zapisów audio z posiedzenia Rady Ministrów z dnia 17 maja 2011 r., organ uznając, że mamy do czynienia z informacją publiczną, wszczął procedurę odmowy jej udostępnienia przewidzianą w art. 16 ust. 1 u.d.ip.

Mając powyższe na względzie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 149 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), orzekł jak w sentencji wyroku. O kosztach Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku w oparciu o przepis art. 200 powołanej ustawy.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Elwira Sipał
specjalista